

driftsøkonomiske og organisatoriske forhold, ikke vil være et velegnet forum til at gennemgå de rejste spørgsmål i detaljer.

Som oplyst i indenrigsministerens skrivelse af 29. januar 1973 til finansudvalget overvejer indenrigsministeriet for tiden ændring af vagtbekendtgørelsen. I det udkast til ny bekendtgørelse, indenrigsministeriet har modtaget fra sundhedsstyrelsen, indeholdes ikke forslag om ændring af antallet af apoteker med vagtforpligtelse.

Derimod foreslår sundhedsstyrelsen, at apotekernes åbningstid gøres mere fleksibel, således at denne bedre kan tilpasses lokale forhold. Som eksempler kan nævnes muligheden for at holde et apotek længere åbent på de dage, hvor de lokale læger har aftenkonsultation. Endvidere muligheden for, at apotek og udsalg beliggende i indkøbscentre har samme åbningstid som de øvrige forretninger i centret. Sådanne foranstaltninger forventes naturligt at mindske behovet for etablering af vagtordninger for apotekerne.

Det i den gældende bekendtgørelses § 5, stk. 2, indeholdte påbud til apotekere og apotekspersonale om også uden for apotekernes åbningstid at efterkomme anmodninger fra medicinalpersonale om udlevering af lægemidler vil blive opretholdt.

Ligeledes opretholdes efter sundhedsstyrelsens udkast kravet i bekendtgørelsens § 11, stk. 1, om forsendelsespligt for lægemidler og sygeplejeartikler til personer, som har bopæl i en afstand af mere end 8 km fra vagtapoteket, når den ordinerende læge skønner udbringningen nødvendig.

I betænkningen fra distributionsudvalget under det nu ophævede apotekerlovudvalg gøres opmærksom på, at udvalget med henblik på at opretholde en tilfredsstillende service i forbindelse med befolkningens medicinforsyning finder det nødvendigt i større udstrækning end hidtil at basere medicindistribution på forsendelser. For at sikre en forsvarlig og effektiv lægemiddelforsendelse fandt udvalget det nødvendigt, at der fastsættes særlige regler, og udvalget stillede derfor forslag til lovhjemmel, hvorefter sundhedsstyrelsen skulle kunne fastsætte detaljerede regler om medicinforsendelse. Indenrigsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag, men man finder ikke, at det på nuværende tidspunkt, hvor hele distributionssystemet er genstand for udvalgsbehandling, vil være hensigtsmæssigt at fremsætte forslag til ændring af apotekerlovens detailbestemmelser.

Det er såvel sundhedsstyrelsens som indenrigsministeriets erfaring, at den omtalte forsendelsespligt for vagtapoteker kun udnyttes i begrænset omfang. Baggrunden herfor er, at lægerne i stor udstrækning benytter sig af den i sundhedsstyrelsens cirkulære af 30. april 1963 indeholdte mulighed for at udlevere lægemidler uden for apotekernes almindelige åbningstid. Ved lægens besøg udleveres de nødvendige lægemidler, så patienten kan behandles, indtil sædvanlig ekspedition på apoteket kan finde sted, og det er indenrigsministeriets bekendt, at der ofte mellem læger og apoteker er etableret ordninger, hvorefter apoteket dagligt forsyner vagtlægen med en taske indeholdende de nødvendige lægemidler til den kommende nats forbrug.

Endelig er der i det af sundhedsstyrelsen udarbejdede udkast til ny vagtbekendtgørelse foreslået optaget en bestemmelse om, at alle apoteker uden vagttjeneste — uden for åbningstiden — ved telefonopkald skal give oplysning om de nærmest beliggende vagtapoteker og deres telefonnummer. Efter den gældende bekendtgørelse er det alene apoteker beliggende uden for Storkøbenhavn, der har pligt til at give disse oplysninger ved telefonopkald.

Sundhedsstyrelsens udkast til bekendtgørelse er for tiden til udtalelse hos de berørte ministerier og organisationer, hvorfor indenrigsministeriet endnu ikke kender disses holdning til de af sundhedsstyrelsen foreslåede ændringer.

Indenrigsministeriet er imidlertid bekendt med, at Danmarks apotekerforening har iværksat en undersøgelse over, hvorledes den udvidede åbningstid udnyttes. Når resultatet af denne undersøgelse foreligger, vil man formentlig komme i besid-